



SFS 2002:874

Utkom från trycket
den 6 december 2002

Lag om ändring i lagen (1980:424) om åtgärder mot förorening från fartyg;

utfärdad den 21 november 2002.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs² i fråga om lagen (1980:424) om åtgärder mot förorening från fartyg³

dels att 7 kap. 6 b, 7 och 7 a §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas två nya paragrafer, 3 kap. 7 a och 7 b §§, av följande lydelse.

3 kap.

7 a § Befälhavaren skall vidta de åtgärder ombord på fartyget som krävs för att avfall skall kunna lämnas utan onödig försening. I den mån sådana åtgärder omfattar fartygets maskineri med tillhörande anordningar åligger denna skyldighet maskinchefen.

7 b § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet i strid med 7 eller 7 a § orsakar en onödig försening i samband med avlämning eller mottagning av avfall från fartyg skall ersätta den skada som förseningen orsakar den som tar emot eller lämnar avfallet.

Ersättningen får sättas ned efter vad som är skäligt med hänsyn till beskaffenheten av det fel eller den försummelse som orsakat skadan, skadans storlek och omständigheterna i övrigt.

I fråga om redares ansvar för skada som befälhavare eller besättningsmedlem orsakar genom fel eller försummelse i tjänsten och om redares rätt till återkrav finns bestämmelser i 7 kap. 1 § sjölagen (1994:1009). Om skadan har vållats av en arbetstagare i tjänsten gäller 4 kap. 1 § skadeståndslagen (1972:207).

¹ Prop. 2001/02:181, bet. 2002/03:MJU3, rskr. 2002/03:13.

² Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG av den 27 november 2000 om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester (EGT L 332, 28.12.2000, s. 81, Celex 32000L0059).

³ Lagen omtryckt 1983:463.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1996:527.

7 kap.

6 b §⁴ Har beträffande ett visst fartyg inte fullgjorts vad som föreskrivs med stöd av 3 kap. 8 § 1 om skyldighet att lämna avfall som innehåller olja eller andra skadliga ämnen till en mottagningsanordning, får Sjöfartsverket eller annan myndighet som regeringen utser förbjuda fartyget att avgå från en svensk hamn.

Om den myndighet som regeringen har utsett med stöd av 6 kap. 5 a § första stycket har informerats om att ett fartyg har lämnat närmast föregående hamn utan att den skyldighet att lämna avfall som gäller där har fullgjorts och hamnen finns inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), skall myndigheten förbjuda fartyget att avgå från en svensk hamn. Fartyget skall inte tillåtas att lämna hamnen förrän det har kontrollerats om fartyget har efterlevt de bestämmelser som genomför Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG av den 27 november 2000 om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester⁵.

7 §⁶ Beslut enligt 4, 5, 6 a § eller 6 b § första stycket om förbud skall innehålla uppgift om de åtgärder som skall vidtas för rättelse. Beslut om föreläggande enligt 4 eller 5 § skall innehålla uppgift om den tid inom vilken åtgärderna skall vara vidtagna.

7 a §⁷ Ett förbud mot ett fartygs avgång som meddelats enligt 4–6 §§ eller 6 b § första stycket skall gälla till dess rättelse har skett. Ett sådant förbud skall även, liksom ett förbud som meddelats enligt 6 b § andra stycket, gälla till dess betalning har erlagts eller säkerhet ställts för de kostnader för tillsynsförrättningen som enligt denna lag eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen skall betalas av redaren eller fartygsägaren.

Denna lag träder i kraft den 27 december 2002.

På regeringens vägnar

ULRICA MESSING

Lennart Renbjer
(Näringsdepartementet)

⁴ Senaste lydelse 2001:1294.

⁵ EGT L 332, 28.12.2000, s. 81, Celex 32000L0059.

⁶ Senaste lydelse 2001:1294.

⁷ Senaste lydelse 2001:876.